

શ્રીપુષ્ટિમાર્ગીયખાલસિક્ષામાસ-૨. Regn 0/14

॥ શ્રીનંદવરણપુર્જયતિ ॥

આટલું તો કરજોજ.

ખાસ પુષ્ટિમાર્ગીય વૈષ્ણવો માટેજ:

દૂધમાં દૂધો અને અત્યંત આવશ્યક:

નિત્યનિયમ.

1926

18 7
1926

લેખક:—વસંતરામ હરિકૃષ્ણ શાસ્ત્રી.

[સર્વ હક લેખકને સ્વાધીન છે.]

ખાલસી ખીલ.]

સં. ૧૯૮૨.

[પ્રત ૪૦૦૦

કીમત એક આના.

૨૩૨૦૩

अथैतानि चतसृषुः श्लोकाणि समाख्यातानि ।

प्रजाती अभिलेखिक-संग्रह

श्रीवृक्षसंव'शय-भोत्सव.

શ્રીગોપીનાથજી. સં. ૧૫૬૭ ના જાન્યુઆરી ૧૬ ૧૨.

(આચાર્યશ્રીના જયેષ્ઠ પુત્ર)

ਸੰ. ੧੫੭੨ ਨਾ ਮਾਰਗਸ਼ੀਰਸ਼ ਵਧ ੬

(आचार्यश्रीना द्वितीय कुमार)

सात स्वरूपा. (श्रीगुसांख्यना कुमारां.)

૧ શ્રીગિરિધરજી સં. ૧૫૬૭ ના કાર્તિક સુદ ૧૨.

૨ શ્રીગોવિંદરાયજી સં. ૧૫૬૬ ના કાર્તિક વદ ૮.

3 श्रीआलक्ष्मण सं. १६०६ ना आश्रपद वद १३.

૪ શ્રીગોપાલનાથજી સં. ૧૬૦૮ ના માર્ગશીર્ષ સુદ ૭.

૫ શ્રીરઘુનાથજી સં. ૧૬૧૧ ના કાર્તિક સુદ ૧૨.

१ श्रीयदुनाथजी सं. १६१३ ना क्षेत्र मुह ६.

૩ શ્રીધનશ્યામજી સં. ૧૬૧૮ ના ઠાતિઠ વહ ૧૩

五、

વૈષ્ણવખાલસિક્ષાના પહેલા ભાગનું જ થોડા ફેરફાર સાથેનું આ નવું સ્વરૂપ છે. વૈષ્ણવખાલસિક્ષામાંથી આ ભાગને જુદો ઠરવાની પહેલેથી જ ધરણા હતી. કારણ કે આ ભાગમાં જુદીજ વસ્તુ છે. આ ભાગની હિપયોગિતા પણ વણી જ છે, તેથી આજે એનું નવું રૂપાંતર વૈષ્ણવોના હાથમાં મૂકું છું. આ રૂપાંતર વૈષ્ણવોને લાગું જ યમશે એવી આશા છે. જૂના રૂપે આ ભાગની ૨ હજાર નકલો છપાઈ છે, પણ હવે નવેસરથી તેનો શુભારંભ ૪ હજાર પ્રતથી થયો છે. એ ૪ હજાર નકલો ખપી જતાં ફરીને ૪ હજાર નકલો છપાવી છે. થોડી નકલો અને ચિત્ર તથા 'મહાનકાડું' વગેરે અડાવતાં ખરચ વાળું છે, તેથી છુટક નકલનો ૧ આનો અને જગ્યાઅંધના પાંચ રૂપીયા રાખ્યા છે.

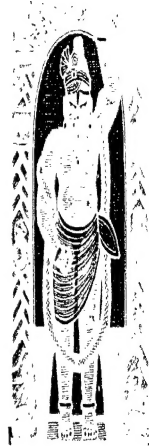
ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૩૧૦૩ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ આર્યુતો ૩૨મે ૪

વિષય

શ્રીનાથજી.

પાટોન્નવ-માધ મુદ ૭

જગદ્ગુરુ-શ્રીકૃષ્ણવદનાનલાવતાર અખ'ઉભૂમ'ડલાચાર્ય
શ્રીમદ્વલ્લભાચાર્યજી.

પ્રાકટ્ય-સં ૧૫૩૫ ના ચેત્ર વદ ૧૧.

॥ श्रीकृष्णाय नमः ॥

આટલું તો કરજોજ.

પ્રભાતના ૧૦ વાગ્યાનો સમય છે. મંદિરના મેડાપર બેઠકમાં શ્રીગુરુદેવ ગિરાજી રહ્યા છે. આપશ્રી સંધ્યા, જપ, પાઠ, વગેરે નિત્ય નિયમ કરી રહ્યા છે. ઘણા વૈષ્ણવો દર્શન કરવા આવેલા છે કેટલાક વૈષ્ણવો ભેટ ધરીને શ્રીગુરુદેવનાં દર્શન કરે છે; તે પછી સાષ્ટાંગ દંડવત પ્રણામ કરીને શાંતિથી નમ્રતા સાથે શ્રીગુરુદેવની સામે બેસે છે.

કૃષ્ણદાસે આજે જ પ્રહસંબંધનો મંત્ર લીધો છે, પહેલે દિવસે તેણે ઉપવાસ કર્યો હતો, આજે વહાણમાં સ્નાન કરીને પવિત્ર સ્થિતિમાં તેણે દીક્ષા લીધી હતી. શ્રીગુરુદેવે તેના હાથમાં તુલસીદલ આપીને પ્રહસંબંધનો મંત્ર તેની પાસે બોલાવ્યો અને પછી તેના હાથમાંથી તુલસીદલ લઈને શ્રીપ્રભુના ચરણકમલમાં પધરાવી દીધાં. ત્યાર બાદ કૃષ્ણદાસે શ્રીગુરુદેવની આજ્ઞા માગી. શ્રીગુરુદેવે પ્રસન્નતાથી તેને આજ્ઞા આપી કૃષ્ણદાસ ઘેર જઈને મહા-પ્રસાદ લઈને હમણાં જ શ્રીગુરુદેવ પાસે આવ્યો છે. શ્રી ગુરુદેવને શ્રીફલભેટ ધરીને સાષ્ટાંગ દંડવત પ્રણામ કરીને

સામે નમ્રતાથી તે બેઠો છે. કૃષ્ણદાસ કંઈ પૂછવા આવેલો હોય એમ જણાતું હતું. શ્રીગુરુદેવે તેના અંતરની વાત બાણી લીધી. તે પછી નીચે મુજબ સવાલજવાબો થયા.

ગુરુદેવ—કેમ કૃષ્ણદાસ ! શા વિચારમાં પડયા છો ?

કૃષ્ણદાસ—કૃપાનાથ ! ખચિત જ હું એક વિચારમાં પડ્યો છું. મારા મનમાં આજે કેટલાએ તર્કવિતર્ક ઉઠી રહ્યા છે. જો આપશ્રીની આજ્ઞા હોય તો તે નિવેદન કરું.

ગુરુદેવ—ભલે, ઘણી ખુશીથી જણાવો.

કૃષ્ણદાસ—પ્રભો ! આજે આપે મને પ્રજ્ઞસંબંધ મંત્ર આપ્યો, તેથી એક સામાન્ય માણસ કરતાં મારી જોખમદારી વધી એટલું હું સમજું છું. આજથી બધા મને વૈષ્ણવ કહી રહ્યા છે. પણ વૈષ્ણવ થયા પછી શું કરવું તેની કશી સમજણ મારામાં નથી. તો કૃપા કરીને આજે મને મારા કર્તવ્યનું જ્ઞાન આપ કરાવશો.

કૃષ્ણદાસ એક કેલવણી પામેલો સંસ્કારી યુવક હતો. એનાં માબાપ સુસ્ત વૈષ્ણવ હતાં. ઘણે વર્ષે પોતાના ગામમાં શ્રીગુરુદેવ પધાર્યા તેથી તંને પ્રજ્ઞસંબંધમંત્રનું દાન આજે જ થયું હતું. કૃષ્ણદાસની ઉંમર ૧૭ વર્ષની હતી. ઉપર જણાવેલા કૃષ્ણદાસના પ્રશ્નથી શ્રીગુરુદેવ ઘણાજ રાજી થયા, અને ઘણા સ્નેહથી તેની સાથે વાતો કરવા લાગ્યા.

શ્રીગુરુદેવ—ભાઈ કૃષ્ણદાસ, તારા પ્રશ્નથી આજ અમને

ધણેજ હર્ષ થાય છે. અમારા ચાલુ પ્રવાસમાં તારા જેવો પ્રશ્ન કરનાર તો તું એકજ મળ્યો છે. આમ તો હજારો વૈષ્ણવો અમારી પાસે આવે છે અને જાય છે, તેમજ સંસારની કથનીઓ અમારી પાસે કરે છે, પણ પોતાનું કર્તવ્ય શું છે તે જાણવાની કોઈને ઇચ્છા થતી નથી. અમને તો ઉલટું આશ્ચર્ય થાય છે કે તને આ વિકરાલ કાલની અસર કેમ થઈ નથી ? તારા જેવા સેવકને જોઈને અમને સંતોષ થાય છે. ઠીક, કૃષ્ણદાસ, તમે સવારમાં ક્યારે ઉઠો છો અને ઉઠતાવેંત શું કરો છો, તે જરા કહેશો ?

કૃષ્ણદાસ—હા, કૃપાનિધાન ! હું પરોઢિયામાં બરોબર પાંચ વાગે જાશું છું.

શ્રીગુરુદેવ—એટલું બધું વહેલું ઉઠવાનું મરણ શું ?

કૃષ્ણદાસ—વૈદ્યકશાસ્ત્ર કહે છે કે તાંદુરસ્ત માણસોએ પોતાની આવરદા વધારવા માટે દરરોજ વહેલાં ઉઠવું જોઈએ એ વિષે એક દોહરો મને યાદ છે—

રાતે વહેલાં સુઈ જઈ, વહેલાં ઉઠે વીર,
બળ બુદ્ધિ બહુ ધન વધે, સુખી રહે શરીર.

શ્રીગુરુદેવ—ઠીક, પછી તમે શું કરો છો ?

કૃષ્ણદાસ—ત્યારબાદ “ શ્રીવલ્લભાધીશ, શ્રીમદ્વાપ્તજી, શ્રીગુરુસાંઈજી, શ્રીગુરુદેવ, શ્રીચમુનાજી, શ્રીનાથજી ” એટલાં પવિત્ર અને મંગલ નામો બોલું છું. તે પછી શ્રીઠાકુરજીની

અને આપશ્રીની છાત્રીનાં દર્શન કરે છું.

શ્રી ગુરુદેવ-ધન્ય છે કૃષ્ણદાસ ! તને ધન્ય છે, બહુજ સુંદર પ્રાતઃસ્મરણ તું કરે છે હવે તને કાંઈ તે વિષે વધારે સમજાવવાની જરૂર રહેતી નથી. માત્ર એજ ભાવાર્થના સંસ્કૃત શ્લોકો તને શિખવવા પડશે. અમે બોલીએ તે પ્રમાણે તું લખી લે (કૃષ્ણદાસ લખે છે.)

શ્રીગોવર્ધનનાથપાદયુગલં હૈયંગનીનપ્રિયં
નિત્યં શ્રીમથુરાધિપં સુખકરં શ્રીવિકૃલેશં મુદા ॥
શ્રીમદ્દ્વારવતીશગોકુલપતી શ્રીગોકુલેન્દું વિભું
શ્રીમન્મન્મથમોહનં નટવરં શ્રીબાલકૃષ્ણં ભજે ॥૧॥

(અર્થ:—શ્રીનાથજી, શ્રીનવનીતપ્રિયાજી, શ્રીમથુરે-
શજી, શ્રીવિકૃલનાથજી, શ્રીદ્વારિકાધીશજી, શ્રીગોકુલનાથજી,
શ્રીગોકુલચંદ્રમાજી, શ્રીમદ્દ્વારમોહનજી, શ્રીનટવરલાલ અને
શ્રીબાલકૃષ્ણજી, એમનું હું સેવન કરું છું.)

શ્રીમદ્વલ્લભવિકૃલૌ ગિરિધરં ગોવિંદરાયાભિધં
શ્રીમદ્બાલકકૃષ્ણગોકુલપતી નાથં રઘૂણાં સ્તથા ॥
એવં શ્રીયદુનાયક િલ ધનશ્યામં ચ તદ્વંશમનુ
કાલિન્દીં સ્વગુરું ગિરિં ગુરુવિભું સ્ત્રીયમ્મૂંશ્ચ સ્મરેત્ ॥

(અર્થ:—શ્રીમદ્દામજીજી, શ્રીગુણાધીજી, શ્રીગિરિધરજી,

શ્રીચૈવિંદરાયજી, શ્રીબાલકૃષ્ણજી, શ્રીગોકુલનાથજી, શ્રીરમ-
નાથજી, શ્રીચંદ્રનાથજી, શ્રીઘનશ્યામજી એમનો સમસ્ત
વંશ શ્રીમદ્ભક્તજી, શ્રીચમુનાજી, પોતાના ગુરુદેવ, શ્રીગિરિ-
રાજજી, શ્રીદાઉદ્યાલ અને પોતાને માથે ઝિરાજતા પ્રભુ
એ ગાંધાનું સ્મરણ કરવું.)

શ્રીગુરુદેવ—વહાણાંમાં ઉઠતાંવેંત જ ઉપરના એ
શ્લોકનો પાઠ કરવો. તેમ જ પહેલા શ્લોકમાં પ્રભુનાં ૧૦
સ્વરૂપના નામો છે. એ નામો બોલતી વેળાએ એ સ્વરૂપોનું
મનથી સ્મરણ કરવું. બીજા શ્લોકમાં શ્રીગુરુદેવનાં અને
બીજાં સ્વરૂપોનાં નામો છે. તેમનું પણ ધ્યાન કરવું. આપણા
આખા સંપ્રદાયના શ્રીગુરુદેવ શ્રીમદ્ભક્તભાગ્યાર્યજી મહાપ્ર-
ભુજી છે. એઓશ્રીએ આપણાપર દયા કરીને પ્રભુને મેળ-
વવાનો સુંદર અને સહેલો રસ્તો બતાવ્યો છે. અત્યારે
પણ પોતાના વંશમાં એઓશ્રી ઝિરાજે છે અને આપણને
બ્રહ્મસંબંધનો મંત્ર આપીને, પ્રભુની સેવાનો માર્ગ બતા-
વીને, પ્રભુને મળવા માટે લાયક બનાવે છે. તેથી આપણા
શ્રીમહાપ્રભુજી કેઈ બીજા નહિ, પણ આપણને બ્રહ્મસંબંધ
મંત્ર આપનારા આપણા શ્રીગુરુદેવ જ છે, એમ ખાતરીથી
માનજો. વળી ગુરુ તો સાક્ષાત્ પ્રભુ જ છે એમ વેદ પણ
કહે છે તેથી શ્રીગુરુદેવનું સ્મરણ તો હરહંમેશ કરવું.

ઉપરના બન્ને શ્લોકોમાં પ્રભુના અને શ્રીમહાપ્રભુજીના
બુદ્ધાં બુદ્ધાં સ્વરૂપોનાં નામો છે. અત્યારે તે સ્વરૂપો ક્યાં

બિરાજે છે અને તેમની સેવા કોણ કરે છે, તે નીચેના કોષ્ટકથી જણાશે.

કોનું સ્વરૂપ ?	સ્વરૂપનું નામ	અત્યારે કોણ સેવે છે ?	ક્યાં બિરાજે છે ?
શ્રીમહાપ્રભુજી	શ્રીનાથજી	તિલકાચિત્તા	શ્રીનાથદ્વારા
		શ્રીગોવર્ધનલાલજી	
		મહારાજ	
શ્રીગુસાંઈજી	શ્રીનવનીતપ્રિયાજી	"	"
શ્રીગિરિધરજી	શ્રીમથુરેશજી	શ્રીગિરિધરજી	શ્રી કોટા
		મહારાજ	
શ્રીગોવિંદરાયજી	શ્રીવિકુલનાથજી	શ્રીગોપેશ્વરલાલજી	શ્રીનાથદ્વારા
		મહારાજ	
શ્રીબાલકૃષ્ણજી	શ્રીદારકાધીશજી	શ્રીવજ્રભૂષણલાલજી	શ્રીકાંકરોલી
		મહારાજ	
શ્રીગોકુલનાથજી	શ્રીગોકુલનાથજી	શ્રીવલ્લભલાલજી	શ્રીગોકુલ
		મહારાજ	
શ્રીરત્નનાથજી	શ્રીગોકુલચંદ્રમાજી	"	શ્રીકામવન
શ્રીચંદ્રનાથજી	શ્રીકલ્યાણરાયજી	શ્રીવલ્લભલાલજી	વડોદરા
		મહારાજ	
શ્રીધનશ્યામજી	શ્રીમદનમોહનજી	શ્રીરમણજી	કામવન
		મહારાજ	

* અત્યારે શ્રીચંદ્રનાથજીના મોઢા પરમાં શ્રીકલ્યાણરાયજી ઠાકુરજી વડોદરામાં બિરાજે છે, શ્રીચંદ્રનાથજીને પોતે ઠાક પદ્ધતિ ઠાકુરજીને સેવા નથી. તેમજ બધા જાહજોના પરમાં પધારતા, પદ્ધતિ રાવસામાં પોતે ખાસ સેવકા પ્રજ્ઞ શ્રીકલ્યાણરાયજી સ્વપ્નમાં બિરાજે છે.

ગોદનાં સ્વરૂપો.

શ્રી નટવરલાલજીનું સ્વરૂપ શ્રીમહાપ્રભુજીએ સેવેલું છે અને તે શ્રીમથુરેશજી પાસે બિરાજતું હતું, તેને હાલ અમદાવાદમાં ગો. શ્રી ૬ શ્રીમધુસૂદનલાલજી મહારાજ સેવે છે.

શ્રીબાલકૃષ્ણલાલજીનું સ્વરૂપ શ્રીમહાપ્રભુજીએ સેવેલું છે. અને તે શ્રીદ્વારકાધીશની ગોદમાં બિરાજતું હતું, તે હાલ સુરતમાં ગો. શ્રી ૬ શ્રીવજરત્નલાલજી મહારાજ સેવે છે. આ પ્રમાણે ૧૦ સ્વરૂપો થયાં.

આમાં એટલું સમજવાનું છે કે, શ્રીમહાપ્રભુજીના બે કુમાર; એક તો શ્રીગોપીનાથજી અને બીજા શ્રીગુસાંઈજી અથવા શ્રીવિઠ્ઠલનાથજી, શ્રીગોપીનાથજીનો વંશ આવ્યો નથી ને શ્રીગુસાંઈજીનો વંશ વધ્યો છે. શ્રીગુસાંઈજીના શ્રીગિરિધરજી આઠ સાત કુમારો થયા તેથી સાત ઘર કહેવાયાં. હજી પણ તે સાત ઘર ચાલુ છે અને ઉપર જણાવેલાં સ્વરૂપો તેમાં બિરાજે છે.

હીક કૃષ્ણદાસ, તમને ગાતાં આવડે છે કે નહિ ?

કૃષ્ણનાથ—હા કૃપાનાથ ! હું તે શીખ્યો છું.

શ્રીગુરુદેવ—તો નીચેનાં બે પદો ઠરઠોજ સવારના ગાતાં ગાતાં બોલજો.

રાગ ખિલાસ અથવા ભૈરવ.

જય જય શ્રીવલ્લભ પ્રભુ, શ્રીવિકૃદ્દેશ સાથે,
 નિજ જનપર કરત કૃપા, ધરત હાથ માથે;
 દોષ સમે દૂર કરત, ભક્તિભાવ હૃદય ધરત,
 કાજ સમે સરત સદા, ગાવત ગુન ગાયે, જય જય૦
 કહેકો દેહ દમત સાધન કર મૂરખ જન ?
 વિદ્યમાન આનંદ ત્યજ ચલત કયોં અપાથે ?
 રાસકે ચરન શરન સદા રહતહેં બઠભાગી જન,
 અપનો કર ગોકુલપતિ ભરત તાહિ ખાથે, જય જય૦

શ્રી યમુનાજી.

શ્રીયમુનાજી તિહારો દરશ મોહે ભાવેં,
 શ્રીગોકુલકે નિકટ બહત હો, લહરનકી છબ આવેં. શ્રી.
 દુઃખહરની મુખદેની શ્રીયમુનાજી, જે જન પ્રાત ઉઠે નહાવેં;
 મદનમોહનજૂકી ખરી ચે પીયારી, પટરાની જૂ કહાવે શ્રી.
 બૃંદાવનમે રાસ રચ્યો હેં, મોહન મુરલી બજાવે;
 સૂરદાસ પ્રભુ તિહારે મિલનકો બેઠ ખિમલ જસ ગાવેં. શ્રી.
 કેમ કૃષ્ણદાસ, પ્રભુનું સ્મરણ કર્યા પછી માતપિતાને
 વંદન કરો છો કે ?

કૃષ્ણદાસ—હા, કૃપાનાથ ! પ્રાતઃસ્મરણ પછી માત
 પિતાને તથા ઉર્મરમાં મોટા દરેક મુરખીઓને પ્રણામ
 કરીને “જય શ્રીકૃષ્ણ” બોલું છું.

ગુરુદેવ—આપણા સંગ્રહાયની એ જ રીત છે. સર્વના હૃદયમાં અન્તર્યામિ-સ્વરૂપે શ્રીકૃષ્ણ બિરાજે છે, માટે આપણે તો નાનાં મોટાં બધાને “જયશ્રીકૃષ્ણ” કહેવા ઘટે. શ્રીગોકુલનાથજીની ગાદીના વૈષ્ણવો “જેજે શ્રીગોકુલેશ” કહે છે. ત્યાર પછી તમે શું કરો છો ?

કૃષ્ણદાસ—તે પછીનો કેટલોક સમય દેહને લગતી શૌચ ક્રિયામાં જાય છે. પહેલાં તો અમે સરખી ઉમ્મરનાં સાથે મળીને ગરમાગરમ ચા પીતા હતા, પણ જ્યાંથી ચાહ વિષેનો લેખ વાંચ્યો ત્યારથી અમને પૂરી ખાતરી થઈ છે કે, ચાહ પીવા અને ઝેર પીવું એ બંદોબસ છે, ઝેર તુરત પ્રાણ હરી લે છે અને ચાહ રીઝાવી રીઝાવીને માણસને મડકાલ બનાવી દે છે; તેથી અમે ચાહ છોડી દીધી છે. ચાહને બદલે અમે ગાયનું પવિત્ર દૂધ પીએ છીએ અમારે ઘેર ગાય છે. એનું દૂધ દોહીને સવારમાં મંજલભોગમાં પ્રભુને ધરવામાં આવે છે, તેજ પ્રસાદી દૂધ અમને પીવા મળે છે. એવીજ રીતનો ઘણો ફેફાર અમે શૌચક્રિયામાં પણ કર્યો છે. પહેલાં અમે સાબુ અથવા રાખથી હાથ પગ ધોતા હતા; પણ માટીના ગુણ જાણ્યા પછી હવે માટીથી ધોઈએ છીએ. માટી ગુણમાં ઠંડી હોય છે. હાથપગ ધોતી વેળાએ જો તેનો ઉપયોગ થાય તો આખા શરીરની ગરમી તે હરી લે છે. જેમ આખા શરીરમાંની

ઠં હાથ પગના તળીઆ તપાવવાથી ચાલી જાય છે, તેમ નાટી પણ પોતાનો ગુણ દાખવે છે ને સુગંધથી દુર્ગન્ધને દૂર કરી પવિત્ર ભાવ ઉત્પન્ન કરે છે. તેથીજ આપણા અંથોમાં જણાવ્યામુજબ દશવાર ડાબો હાથ અને સાતવાર બન્ને હાથ અને ત્રણ વાર પગ ધોવા લાગ્યા છીએ. હાતણ પણ ગુણકારી વનસ્પતિઓ, જેવી કે અંધેડી, લીમડો, ખેર, કણુજી, વગેરેનાં કરીએ છીએ. જે ઝાડને કાંટા હોય તે અથવા તો જેને દૂધ ઝરતું હોય તે ઝાડનાં ખાર આંગળના હાતણ કરવાં એમ શાસ્ત્રોમાં કહ્યું છે. તે પછી શ્રી યમુનાજીનું નામ દઇને દરરોજ ડાંડે પાણીએ નહાઈએ છીએ. ઠંડા પાણીથી સારી પેઠે નહાવાથી જઠરાગ્નિ વધે છે, ઉત્સાહ તથા બળ આવે છે. બાળસ તથા બળતરા દૂર નહાસે છે. ખરાબ સ્વપ્નો આવતાં નથી. શરીર તંદુરસ્ત રહે છે.

ગુરુદેવ—કેમ, તમે કસરત કરો છો કે નહિ ?

કૃષ્ણદાસ—હા, પ્રભો ! હમણાંજ અમારા ગામમાં અપાડો સ્થપાયો છે, તેમાં હંમેશાં સાંજના બેઠું છું. સવારમાં દરરોજ પ્રભુને ૧૦૮ દંડવત્ પ્રણામ કરું છું, તેથી “એક પંથ દો કાળ” સરે છે.

ગુરુદેવ—હીઠ, તમારો નિત્ય નિયમ કેવો છે ?

કૃષ્ણદાસ—નાહી રહ્યા પછી પહેલે દિવસે સૂઝવેલાં
પવિત્ર શુદ્ધ સ્વદેશી વસ્ત્રો પહેરે છે. તે પછી બિન અથવા
દર્ભના આસનપર બેસીને ચરણામૃત લઉં છું. ત્યાર બાદ
તિલક કરે છે.

ગુરુદેવ—પણ અત્યારે તો તમારા કપાળમાં તિલક
જણાતું નથી, તેનું કારણ શું ?

કૃષ્ણદાસ—(શરમથી ઠેંગીનીચું બેઠને) પરસેવો લુછતાં
તિલક પણ ભુસાઈ ગયું હશે.

ગુરુદેવ—એ ઠીક ન કહેવાય. તિલક એટલે પરબ્રહ્મ
પૂર્ણપુરુષોત્તમ શ્રીકૃષ્ણનું ચરણકમલ, આપણે અહર્નિશ
એજ ચરણકમલનો આશ્રય કરનારા છીએ, એનું સ્મરણ
તાબું રહે માટે આપણે તિલક વિના એક પણ પણ નજ
રહીએ. વળી સાક્ષાત્ પ્રભુનાં ચરણકમલરૂપ તિલક જેના
માથામાં ચોલી રહ્યું હોય તે જગતમાંની કોઈ પણ દેવ-
દેવીની કે રાજામહારાજાની તાબેદારી ન કરે અને કોઈથી
ડરે પણ નહિ, એકજ પ્રભુનો બની રહે. આમ આપણું
તિલક, નિઠરપણું, શ્રદ્ધા, વિશ્વાસ, આત્મબળ વગેરે દેવી
શુભોની નિશાની છે એમ માનીએ. માટેજ આપણે માત્ર
કપાળમાંજ તિલક નથી કરતા પણ શરીરમાંના મુખ્ય બાર
અવયવમાં તિલક કરીએ છીએ. બાર ભાગ કયા તેની તો
તમને ખબર હશે.

કૃષ્ણદાસ—હા જે જે ! ૧ કપાલમાં, ૨ નાભિપર, ૩ હૃદયમાં, ૪ કંઠમાં, ૫ જમણી કેડપર, ૬ જમણા હાથ-પર, ૭ જમણા કાનના મૂળમાં, ૮ ડાબી કેડપર, ૯ ડાબા હાથપર, ૧૦ ડાબા કાનના મૂળમાં, ૧૧ પીઠની નીચે કેઠ પર, ૧૨ ડાકની હડપચી ઉપર.

ગુરુદેવ—ખરોખર; તમે છાપાં એટલે કે મુદ્રા કરો છો કે નહિ ?

કૃષ્ણદાસ—ના, હું નથી કરતો, મારા ઘરમાં મારા પિતાશ્રી વગેરે કરે છે.

ગુરુદેવ—ખેર, હાલ એટલું બસ છે. મુદ્રા વિધેની સમજણ હવે પછી કોઈવાર તમને આપીશું. પણ લલાટમાં તિલક કર્યા પછી વચમાં કંકુ, કેસર કે ચરણામૃતનું ચિન્હ તો જરૂર કરજો. એ પ્રભુનાં ચરણકમલનો શણગાર છે. તિલક પણ પ્રભુનું પ્રસાદી કેસર અથવા કંકુનું કે ગુલાલનું કરવું. લાલ રંગ એ પ્રેમની નિશાની છે. પ્રભુમાં આપણે વહાલ રાખીએ છીએ માટે લાલ રંગનું તિલક કરીએ છીએ. વાકે, પછી જપપાઠ વગેરે કાંઈ કરો છો કે ?

કૃષ્ણદાસ—વધારે તો કંઈ બનતું નથી. “શ્રીકૃષ્ણઃ શરણં મમ” એ અષ્ટાક્ષર મંત્રની પાંચ માળા ફેરવું છું.

ગુરુદેવ—પણ આજથી તો તમારે વધારે નિત્ય નિયમ કરવો પડશે. આજે તમે વૈષ્ણવ થયા, જેમ જનોઈ

દીધા પછી પ્રાણજ્ઞાનો બાળક ગાયત્રી ન જપે તો પ્રાણજ્ઞ
મટી બાથ તંમ તમે આજથી શ્રીસર્વોત્તમસ્તોત્રનો પાઠ
ન કરો તો વૈષ્ણવજ મટી જાયો. શ્રીસર્વોત્તમસ્તોત્રમાં
શ્રીમહાપ્રભુજનાં ૧૦૮ નામ છે. એનું સ્મરણ તો હરધડી
રહેવું જોઈએ. તે ન બને તો એકવાર તો એ સ્તોત્રનો
પાઠ જરૂર કરવોજ જોઈએ. શ્રીમહાપ્રભુજની કૃપાથીજ
આપણને આ ભક્તિમાર્ગ ફળે છે. માટે શ્રીમહાપ્રભુજને
તો આપણે ખૂબ રીઝવીએ. તે પછી શ્રીચમુનાદેવનો પણ
પાઠ કરવાનો છે. શ્રીચમુનાજ પરમ કયાણ છે. તેઓ કૃપા
કરીને આપણને સુંદર અલૌકિક દેહ આપે છે, જે
વડે આપણને પ્રભુની લીલાનો આનંદ પ્રાપ્ત થાય
શ્રીચમુનાદેવ પછી સિદ્ધાંતરહસ્ય, નવરત્ન, શ્રીકૃષ્ણાશ્રય અને
ચતુર્લોકી એટલા પાઠ તો અવશ્ય કરવા સિદ્ધાંતરહસ્ય
ગ્રંથમાં શ્રાવણ સુદ અગ્યારસની મધરાતે શ્રીમહાપ્રભુજને
પ્રભુ શ્રીનાથજીએ પ્રદક્ષિણાધની જે આજ્ઞા કરી તેનું વર્ણન
છે. નવરત્ન ગ્રંથમાં ભક્તિમાર્ગમાં આવ્યા પછી કરી
ચિંતા ન કરવાની શ્રીમહાપ્રભુજએ આજ્ઞા કરી છે. પછી
કૃષ્ણાશ્રય ગ્રંથ છે. આપણે અત્યારે હડહડતા કલિયુગમાંથી
પસાર થઈએ છીએ. અત્યારે દેશકાલ અપવિત્ર થયા
છે. પ્રભુને મેળવવાના બધા રસ્તાઓ પણ બંધ થઈ
ગયા છે. આવા વિકરાળ સમયમાં પ્રભુને મેળવવાનો
એકજ માર્ગ રહ્યો છે, તે માર્ગ શ્રીમહાપ્રભુજએ આ

અંથમાં બતાવ્યો છે. શ્રીકૃષ્ણસમા દયાળુ પ્રભુ કોણ
 હોય ? પોતાના દુસ્મન એવા અસુરોને પણ ઉત્તમ
 ગતિ આપનારા પ્રભુ શ્રીકૃષ્ણનેજ જો શરણે જઈએ તોજ
 અત્યારે તો આપણે પત્તો ખાય એમ છે. માટે કશું ન
 બને તો શ્રીકૃષ્ણનો આશ્રય કરો, એનેજ શરણે જાઓ.
 એવી આજ્ઞા આ અંથમાં છે. ચતુઃલોકી અંથમાં આપણા
 ચાર પુરુષાર્થ ગણાવ્યા છે. સદા સર્વદા શ્રીકૃષ્ણની સેવા
 કરવી, એમ કરતાં કરી દ્રિકર કરવી નહિ, પ્રભુને હૃદયમાં
 પધરાવ્યા તો બેડો પાર થયો એમ માનવું, તેથી સ્મરણ
 અને સેવા કદી ચૂકવાં નહિ. આ વાત એ અંથમાં કરી છે.
 એ પ્રમાણે આપણે જપપાઠ ચાલુ હોય તે વખતે આપણી
 પાસે બે ચિત્ર તો જરૂર હોવાંજ જોઈએ. એક શ્રીગુરુદેવનું
 અને બીજું શ્રીઠાકુરુનું. એ ચિત્રની બીજી સેવા ન બને
 તો પછી શુદ્ધ દેશી મીશ્રીનો-સાકરનો લોગ તો અવશ્ય
 ધરવો. તે પછી અષ્ટાક્ષરનો જપ કરવો. શ્રીગોકુલનાથજીની
 ગાદીના સેવકો “શ્રીકૃષ્ણઃ શરણું મમ” એના ઉપરાંત
 “શ્રીવલ્લભઃ શરણું મમ” એને “શ્રીગોકુલેશઃ શરણું મમ”
 એનો પણ જપ કરે. શરૂઆતમાં વધુ કાંઈ ન બને તો
 આટલો નિત્ય નિયમ તો દરેક વૈષ્ણવોએ કરવોજ જોઈએ.
 આમાં કાંઈ વધારે વખત નથી લાગતો, ૨૪ કલાકમાંથી
 અર્ધ કલાક પણ આ ત્રણે જપપાઠમાં ન ગાળીએ તો
 વૈષ્ણવ શાના ? એક બીજું પણ કહેવાનું છે. તમારા ગામમાં

જે મંદિર હોય ત્યાં તમારે એકવાર દર્શન કરવા જરૂર જવું. ત્યાં જઇને પ્રભુની કાંઇને કાંઇ સેવા કરીને હાથ પવિત્ર કરવા. આટલું તો જરૂર કરજો, પછીથી તમને વિશેષ કર્તવ્ય બતાવીશું.

કૃષ્ણદાસ—કૃપાનિધાન ! આપશ્રીની આજ્ઞાનો અમલ કાલથીજ થશે, આપશ્રીએ કૃપા કરીને મને કર્તવ્યનું ભાન કરાવ્યું તે માટે આપના ઋણમાંથી હું કદી છુટનાર નથી.

[શ્રીગુરુદેવ સેવામાં પધારે છે અને બધા વૈષ્ણવો પ્રણામ કરીને ઘેર જાય છે.]

॥ અથ મંગલાચરણમ્ ॥

શ્રીકૃષ્ણાય નમઃ ॥ શ્રીગોપીજનવલ્લભાય નમઃ ॥

શ્રીમદાચાર્યચરણકમલેભયો નમઃ ॥

શ્રીગુણ્ણપરમહયાલવે નમઃ ॥

ચિંતાસંતાનહંતારો યત્પાદાંબુજરેણુવઃ ॥

સ્વીયાનાં તાન્નિભયાર્યાન્ પ્રણુમામિ મુહુર્મુહુઃ ॥ ૧ ॥

યદનુગ્રહતો જંતુઃ સર્વદુઃખાતગો ભવેત્ ॥

તમહં સર્વદા વદે શ્રીમદ્ભક્તભનંદનમ્

॥ ૨ ॥

अज्ञानतिमिरांधस्य ज्ञानांजनशलायकया ।
 यक्षुर्नमीलितं येन तस्मै श्रीगुरवे नमः ॥ ३ ॥
 नमोऽभि हृदये शेषे लीलाक्षीराब्धिशायिनम् ।
 लक्ष्मीसहस्रलीलाभिः सेव्यमानं कलानिधिम् ॥ ४ ॥
 यतुर्लिश्च यतुर्लिश्च यतुर्भिश्च त्रिलिस्तया ।
 षड्भिर्विराजते योऽसौ पंचधा हृदये भव ॥ ५ ॥
 ॥ धीर्त श्रीभगलायरणुं समाप्तम् ॥

॥ अथ सर्वोत्तमस्तोत्रम् ॥

प्राकृतधर्मानाश्रयमप्राकृतनिजलधर्मरूपमिति ॥
 निगमप्रतिपाद्यं यत्तच्छुद्धं साकृति स्तोमि ॥ १ ॥
 कलिकालतमश्छन्नदष्टित्वाद्दुष्कर्मापि ।
 संप्रत्यावपयस्तस्य भाहात्म्यं समलूह भुवि ॥ २ ॥
 हयया निजमहात्म्यं करिष्यन्प्रकटं हरिः ।
 वाण्या यदा तदा स्वात्म्यं प्रादुर्भूतं यकार हि ॥ ३ ॥
 तदुक्तमपि दुर्धेधं सुधेधं स्याद्यथा तथा ।
 तन्नामाष्टोत्तरशतं प्रवक्ष्याम्यभिज्ञाद्यदृत् ॥ ४ ॥
 ऋषिरभ्रकुमारस्तु नाम्नां छंदो जगत्यमै ।
 श्रीकृष्णस्य देवता यः पीजं कारुणिकः प्रभुः ॥ ५ ॥

- विनियोगो लक्ष्मयोगप्रतिपदविनाशने ।
 कृष्णधराभृतास्वाहसिद्धिरत्र न संशयः ॥ ६ ॥
 आनंदः परमानंदः श्रीकृष्णस्य कृपानिधिः ।
 हेवोद्धारप्रयत्नामा स्मृतिमात्रार्तिनाशनः ॥ ७ ॥
 श्रीलागवतगूढार्थप्रकाशनपरायणः ।
 साकारब्रह्मवाहेकस्थापको वेदपारगः ॥ ८ ॥
 भायावाहनिराकर्ता सर्ववाहिनिरासकृत् ।
 लक्ष्मिभार्गाब्जभार्तापुः श्रीशूद्राबुद्धितक्षमः ॥ ९ ॥
 अंगीकृत्यैव गोपीशवह्नीकृतमानवः ।
 अंगीकृतौ समर्थादो महाकाशेषिको विभुः ॥ १० ॥
 अद्वेयदानहक्षश्च भोहोहारयस्त्रिवान् ।
 प्राकृतानुकृतिव्याजमोहितासुरभानुषः ॥ ११ ॥
 वैश्वानरो वल्लभाभ्यः सहस्रपो हितकृत्सताम् ।
 जनशिक्षाकृते कृष्णलक्ष्मिकृन्निष्प्लेष्टहः ॥ १२ ॥
 सर्वलक्षणसंपन्नः श्रीकृष्णज्ञानदो गुरुः ।
 स्वानंदतुहिलः पद्महलायनविलोचनः ॥ १३ ॥
 कृपादृष्टिसंक्षुब्धहासहासीप्रियः पातः
 रौप्यद्विपातसंक्षुब्धलक्ष्मिद्विः लक्ष्मिसेवितः ॥ १४ ॥
 सुभसेव्यो दुराराध्यो दुर्लभांघ्रिसरोरुहः ।

- उग्रप्रतापो वाकसीधुपूरिताशेषसेवकः ॥ १५ ॥
 श्रीलागवतपीयूषसमुद्रमथनक्षमः ।
 तत्सारभूतरासन्नीभावपूरितविग्रहः ॥ १६ ॥
 सान्निध्यमात्रहन्तश्रीकृष्णभूमा विमुक्तिदः ।
 रासलीलैकतात्पर्यः कृपयैतत्कथाग्रहः ॥ १७ ॥
 विरहानुभवैकार्थसर्वत्यागोपदेशकः ।
 भक्त्याचारोपदेष्टा यः कर्मभार्गववर्तकः ॥ १८ ॥
 यागादौ भक्तिभार्गेकसाधनत्वापदेशकः ।
 पूरुर्निन्दः पूरुर्कामो वाकपतिर्विष्णुधेश्वरः ॥ १९ ॥
 कृष्णनाभसहस्रस्य वक्ता भक्तपरायणः
 भक्त्याचारोपदेशार्थनानावाक्यनिर्पकः ॥ २० ॥
 स्वार्थोन्निजतामिलप्राणुप्रियस्तिहशवेष्टितः
 स्वहासार्थकृताशेषसाधनः सर्वशक्तिधृक् ॥ २१ ॥
 भुवि भक्तिप्रयारैककृते स्वान्वयकृत्पिता ।
 स्ववंशे स्थापिताशेषस्वभावात्म्यः स्मयापहः ॥ २२ ॥
 पतिप्रतापतिः पारलौकिकैहिकहानकृत् ।
 निगूढदृढयोनन्यभक्तेषु ज्ञापिताशयः ॥ २३ ॥
 उपासनादिभार्गातिमुग्धमोहनिवारकः ।
 भक्तिभार्गे सर्वभार्गवेलक्षणानुभूतिकृत् ॥ २४ ॥

- पृथक्शरणुभागोपदेष्टा श्रीकृष्णुहार्दवित् ।
 प्रतिक्षणुनिकुञ्जस्थलीक्षारसमुपूरितः ॥ २५ ॥
 तत्कथाक्षिप्तचित्तस्तद्विस्मृतान्यो ब्रजप्रियः ।
 प्रियब्रजस्थितिः पुष्टिलीलाकर्ता रहस्यप्रियः ॥ २६ ॥
 लकतेऽथापूरकः सर्वाज्ञातलीलोतिभोहनः ।
 सर्वासक्तो लक्तमात्रासक्तः पतितपावनः ॥ २७ ॥
 स्वयशोगानसंहृष्टहृदयाभोजविष्टरः ।
 यशःपीयूषलहरीप्लावितान्यरसः परः ॥ २८ ॥
 लीलामृतरसार्द्रार्द्राकृताभिन्नशरीरभृत् ।
 गोवर्धनस्थित्युत्साहस्तक्षीनाग्नेमपूरितः ॥ २९ ॥
 यज्ञलोक्ता यज्ञकर्ता यत्तुर्वर्गविशारदः
 सत्यप्रतिज्ञस्त्रिगुणातीतो नयविशारदः ॥ ३० ॥
 स्वक्रीर्तिवर्धनस्तत्त्वसूत्रभाष्यप्रदर्शकः ।
 भाषावादाभ्यतूलाभिध्वंस्त्ववादनिरूपकः ॥ ३१ ॥
 अभ्याकृताभिलाषदपलूषितः सहजस्मितः ।
 त्रिलोकीलूषणं लूभिमाण्यं सहजसुन्दरः ॥ ३२ ॥
 अशेषलक्तसंप्राप्त्यर्थ्यरणाभ्ररन्ध्रधनः ।
 धृत्यानन्दनिधेः प्रोक्तं नाम्नामष्टोत्तरं शतम् ॥ ३३ ॥
 श्रद्धाविशुद्धयुद्धिर्यः पश्यन्नुद्दिनं जनः ।

સ તદેકમનાઃ સિદ્ધિમુક્તાં પ્રાપ્નોત્યસંશયમ્ ॥ ૩૪ ॥
 તદ્દપ્રાપ્તૌ વૃથા મોક્ષસ્તદ્દાપ્તૌ તદ્દમતાર્થતા ।
 અતઃ સર્વોત્તમં સ્તોત્રં જપ્યં કૃષ્ણસાર્થિભિઃ ॥૩૫॥
 ઇતિ શ્રીમદ્ભિક્ષુમારપ્રોક્તં સર્વોત્તમસ્તોત્રં સંપૂર્ણમ્ ॥

॥ અથ શ્રીયમુનાષ્ટકમ્ ॥

નમામિ યમુનામહં સકલસિદ્ધિલેતું મુદા
 મુરારિપદપંકજસ્પુરદમંદરેણૂત્કટામ્ ॥
 તટસ્થનવકાનનપ્રકટમોદપુષ્પાંબુના
 સુરાસુરસુપૂજિતસ્મરપિતુઃ શ્રિયંબિભ્રતીમ્ ॥૧॥
 કર્ણદંદગિરિમસ્તકે પતદમંદપૂરોજ્જવલા
 વિલાસગમનોલ્લસત્પ્રકટગંડરૌત્રાન્નતા ॥
 સંધોષગતિદંતુરા સમાધૃદ્દદોલોત્તમા
 મુકુંદરતિવર્ધિની જયતિ પન્નખંધોઃ સુતા ॥૨॥
 ભુવં ભુવનપાવનીમધિગતામનેકસ્વનૈઃ
 પ્રિયાભિરિવ સેવિતાં શુકમયૂરહંસાદિભિઃ ॥
 તરંગભુજકંકણપ્રકટમુક્તિકાવાલુકા-
 નિતંબતટમુન્દરીં નમત કૃષ્ણતુર્યપ્રિયામ્ ॥૩॥
 અનંતગુણભૂષિતે શિવવિરંચિદેવસ્તુતે

धनाधननिभे सदा ध्रुवपरासरासीष्टदे ॥
 विशुद्धमधुरातरे सकलगोपिका पीवते
 कृपाञ्जलधिसंश्रिते भम भमः सुभं लावय ॥४॥
 यथा चरणपद्मञ्ज मुररिपोः प्रियं लावुका
 सभाभमनतो लवत्सकलसिद्धिदा सेवताम् ॥
 तथा सदृशतामियात्कमलजसपत्नीव यत्
 हरिप्रियकलिन्या मनसि मे सदा स्थायिताम् ॥५॥
 नमोस्तु यमुने सदा तव चरित्रमत्यद्भुतं
 न जतु यमयातना लवति ते पयःपानस्त ॥
 यमोपि लजिनीसुतान् कथमु हंति दुष्टानां प
 प्रियो लवति सेवनात्तव हरेर्यथा गोपिकाः ॥६॥
 भमास्तु तव सन्निधौ तनुनवत्वमेतावता
 न दुर्लभतमा रातमुररिपो मुकुटप्रिये ॥
 अतोस्तु तव लालना सुरधुनी परं संगमात्
 तवैव लुवि प्रीतिता न तु कदापि पुष्टिस्थितैः ॥७॥
 स्तुतिं तव करोति कः कमलजसपत्नि प्रिये
 हरेर्यद्दनुसेवया लवति सौज्यमाभोक्षतः ॥
 धियं तव कथाधिका सकलगोपिकासंगमा
 स्मरश्चमजलाशुभिः सकलगात्रजैः संगमा ॥८॥

तवाष्टकमिहं मुहा पठति स्मरस्मृते सदा
 समस्तदुरितक्षयो भवति वै मुकुटे रतिः ॥
 तथा सकलसिद्धये मुररिपुश्च संतुष्यति
 स्वभावविजयो भवेद्भक्ति वक्ष्यते श्रीहरेः ॥६॥
 धृति श्रीमद्ब्रह्मभार्याविरचितं श्रीयमुनाष्टकं संपूर्णम्

अथ सिद्धांतरहस्यम्

श्रावणस्यामले पक्षे येकादश्यां महानिशि ।
 साक्षाद्भगवता प्रोक्तं तदक्षरश उच्यते ॥१॥
 ब्रह्मसंख्यं धरणात्सर्वेषां देहज्वयोः ।
 सर्वदोषनिवृत्तिर्हि दोषाः पंचविधाः स्मृताः ॥२॥
 सहज देशकालोत्था लोकवेदनिर्दिष्टाः ।
 संयोगजः स्पर्शजश्च न भंतव्याः कथंचन ॥३॥
 अन्यथा सर्वदोषाणां न निवृत्तिः कथंचन ।
 असमर्पितवस्तूनां तस्माद्दर्शनमाचरेत् ॥४॥
 निवेदितः समर्प्यैव सर्वं कुर्याद्विनिश्चितः ।
 न भतं देवदेवस्य साभिमुखं समर्पणम् ॥५॥
 तस्माद्दोहो सर्वकार्ये सर्ववस्तुसमर्पणम् ।
 हतापहारवचनं तथा य सकलं हरेः ॥६॥

न आक्षमिति वाक्यं हि लिन्नमार्गपरं मतम् ।
सेवकानां यथा लोके व्यवहारः प्रसिध्यति ॥७॥

तथा कार्यं समर्थैव सर्वेषां ब्रह्मता ततः ।
भंगात्वं सर्वदोषाणां गुणदोषाद्विवर्णना ॥
भंगात्वेन निश्चया स्यात्तद्वदत्रापि यैव हि ॥८॥
इति श्रीमद्वल्लभह्रीक्षितविरचितं सिद्धांतरहस्यं संपूर्णं

अथ नवरत्नस्तोत्रम्

यिंता कापि न कार्या निवेदितात्मलिः कदापीति ।
लगवानपि पुष्टिस्थो न करिष्यति लौकिकीय मतिम् ॥१॥
निवेदनं तु स्मर्तव्यं सर्वथा तादृशैर्जनैः ।
सर्वेश्वरश्च सर्वात्मा निष्ठेच्छतः करिष्यति ॥२॥
सर्वेषां प्रभुसंबन्धो न प्रत्येकमिति स्थितिः ।
अतोऽन्यविनियोगेपि यिंता का स्वस्य सोऽपि येत् ॥३॥
अज्ञानादथवा ज्ञानात्कृतमात्मनिवेदनम् ॥
यैः कृष्णसात्कृतप्राणैस्तेषां का परिदेवना ॥४॥
तथा निवेदने यिंता त्याज्या श्रीपुङ्गोत्तमे ॥
विनियोगेपि सा त्याज्या समर्थो हि हरिः स्वतः ॥५॥

લોકે સ્વાસ્થ્યં તથા વંદે હરિસ્તુ ન કરિષ્યતિ ॥
 પુષ્ટિમાર્ગસ્થિતો યસ્માત્ સાક્ષિણો ભવતાંખિલાઃ ॥૬॥
 સેવાકૃતિર્ગુરોરાજાખ્યાનં વા હરીચ્છયા ॥
 અતઃ સેવાપરં ચિત્તં વિધાય સ્થીયતાં સુખમ્ ॥૭॥
 ચિત્તોદ્વેગં વિધાયાપિ હરિચ્છલકરિષ્યતિ ॥
 તથૈવ તસ્ય લીલેતિ ભત્વા ચિંતાં દ્રુતં ત્યજેત્ ॥૮॥
 તસ્માત્સર્વાત્મના નિત્યં શ્રીકૃષ્ણઃ શરણું મમ ॥
 વહ્નિભિરેવ સતતં સ્થેયમિત્યેવ મે ભતિઃ ॥૯॥

॥ ઇતિ શ્રીમદ્વલ્લભાચાર્યવિરચિતં નવરત્ન-
 સ્તોત્રં સમ્પૂર્ણમ્ ॥

શ્રીકૃષ્ણાશ્રયઃ

સર્વમાર્ગેષુ નષ્ટેષુ કલૌ ચ ખલધર્મિણિ ।
 પાપણ્ડપ્રચુરે લોકે કૃષ્ણ એવ ગતિર્મમ ॥૧॥
 મ્લેચ્છાઘ્નતેષુ દેશેષુ પાપૈકનિલયેષુ ચ ।
 સત્પીડાવ્યગ્રલોકેષુ કૃષ્ણ એવ ગતિર્મમ ॥૨॥
 ગંગાહિતીર્થવર્ષેષુ દુષ્ટૈરેવાતૃતેષ્વિહ ।
 તિરોહિતાધિદૈવેષુ કૃષ્ણ એવ ગતિર્મમ ॥૩॥

અહંકારવિમૂઢેષુ સત્સુ પાપાનુવર્તિષુ ।
 લાભપૂજ્ઞથ્યત્નેષુ કૃષ્ણ એવ ગતિર્મમ ॥૪૪॥
 અપરિજ્ઞાનનષ્ટેષુ મંત્રેષ્વવ્રતયોગિષુ ।
 તિરોહિતાર્થદેવેષુ કૃષ્ણ એવ ગતિર્મમ ॥૪૫॥
 નાનાવાહવિનષ્ટેષુ સર્વકર્મવ્રતાદિષુ ।
 પાપદૈકપ્રયત્નેષુ કૃષ્ણ એવ ગતિર્મમ ॥૪૬॥
 અભિસાદિદોષાણાં નાશકોનુભવે સ્થિતઃ ।
 જ્ઞાપિતાખિલમાહાત્મ્યઃ કૃષ્ણ એવ ગતિર્મમ ॥૪૭॥
 પ્રાકૃતાઃ સકલા દેવા ગણિતાનંદકં ખૃહત્ ।
 પૂર્ણાનંદો હરિસ્તસ્માત્કૃષ્ણ એવ ગતિર્મમ ॥૪૮॥
 વિવેકધૈર્યલક્ષ્યાદિરહિતસ્ય વિશેષતઃ ।
 પાપાસકતસ્ય દીનસ્ય કૃષ્ણ એવ ગતિર્મમ ॥૪૯॥
 સર્વસામર્થ્યસહિતઃ સર્વત્રૈકાલિસાર્યકૃત્ ।
 શરણસ્થસમુદ્ધારં કૃષ્ણં વિજ્ઞાપયામ્યહમ્ ॥૫૦॥
 કૃષ્ણાશ્રયમિદં સ્તોત્રં યઃ પઠેત્કૃષ્ણસંનિધૌ ।
 તસ્યાશ્રયો ભવેત્કૃષ્ણ ઇતિ શ્રીવજ્રભોઽષ્ટવીત્ ॥૫૧॥
 ઇતિ શ્રીમદ્ભક્તિભાગ્યાર્યવિરચિતઃ શ્રીકૃષ્ણાશ્રયઃ સંપૂર્ણઃ

॥ અથ ચતુઃશ્લોકી ॥

સર્વદા સર્વભાવેન ભજનીયો વ્રજાધિપઃ ।
 સ્વસ્થાયમેવ ધર્મો હિ નાન્યઃ ક્વાપિ કદાચન ॥૧॥
 એવં સદા સ્મ કર્તવ્યં સ્વયમેવ કરિષ્યતિ ।
 પ્રભુઃ સર્વસમર્થો હિ તતો નિશ્ચિંતતાં વ્રજેત્ ॥૨॥
 યદિ શ્રીગોકુલાધીશો ધૃતઃ સર્વાત્મના હૃદિ ।
 તતઃ કિમપરં બ્રૂહિ લૌકિકૈર્વૈદિકૈરપિ ॥૩॥
 અતઃ સર્વાત્મના રાશ્વદ્ગોકુલેશ્વરપાદયોઃ ।
 સ્મરણું ભજનં ચાપિ ન ત્યાજ્યમિતિ મે ભતિઃ ॥૪॥
 ॥ ઇતિ શ્રીમદ્વલ્લભાચાર્યવિરચિતા ચતુઃશ્લોકી સમાપ્તા ॥

બાલકોને ગાવા માટેનાં સ્તોત્રગીત.

શ્રીમધુરાષ્ટકમ્

અધરં મધુરં વદનં મધુરંનયનં મધુરંહાસતં મધુરમ્ ॥
 હૃદયં મધુરં ગમનં મધુરં મધુરાધિપતેરખિલં મધુરમ્ ॥ ૧ ॥
 વચનં મધુરં ચરિતં મધુરં વસનં મધુરં વલિતં મધુરમ્ ॥
 ચલિતં મધુરં ભ્રમિતં મધુરં મધુરાધિપતેરખિલં મધુરમ્ ॥ ૨ ॥
 વેણુર્મધુરૌ શૈલુર્મધુરઃ પાણિર્મધુરઃ પાદૌ મધુરૌ ॥
 નૃત્યં મધુરં સખ્યં મધુરં મધુરાધિપતેરખિલં મધુરમ્ ॥ ૩ ॥

गीतंमधुरं पीतंमधुरं लुक्तंमधुरं सुप्तंमधुरम् ॥
 इपंमधुरंतिलकंमधुरंमधुराधिपतेरभिलंमधुरम् ॥ ४ ॥
 करणं मधुरं तरणं मधुरं हरणंमधुरंरमणंमधुरम् ॥
 यमितंमधुरं शमितंमधुरं मधुराधिपतेरभिलंमधुरम् ॥ ५ ॥
 गुणं मधुरा माला मधुरा यमुना मधुरा वीचिर्मधुरा ॥
 सलिलंमधुरं कमलंमधुरं मधुराधिपतेरभिलंमधुरम् ॥ ६ ॥
 गोपी मधुरा लीला मधुरा युक्तंमधुरं लुक्तंमधुरम् ॥
 दृष्टंमधुरं सृष्टंमधुरं मधुराधिपतेरभिलंमधुरम् ॥ ७ ॥
 गोपा मधुरा गावा मधुरा यष्टिर्मधुरा सृष्टिर्मधुरा ॥
 दलितंमधुरंदलितंमधुरंमधुराधिपतेरभिलंमधुरम् ॥ ८ ॥
 ॥ इति श्रीमद्रत्नलक्ष्मीक्षितविरचितःश्रीमधुराष्टकं संपूर्णम् ॥

श्रीगोपीगीतम्

जयति तेधिकं जन्मना ममः श्रयतंछन्दिरा शश्वदत्र हि ॥
 दयित दृश्यतां दिक्षु तावकास्त्वयि धृतास्त्वयां विविन्वते ॥१॥
 शरद्वृद्धाशये साधुलतसत्सरसिन्नेदरश्रीमुषा दृशा ।
 सुरतनाथ तेशुल्कदसिका वरद निम्नतो नेह किं वधः ॥२॥
 विषज्जलाभ्ययाह्व्यालराक्षसाह्वर्षभारुताद्वैद्युतानलात् ।
 वृषभयात्मजह्विश्वतोलयारुषल ते वयं रक्षिता सुहुः ॥३॥
 न भङ्ग गोपिकानन्दनो लवानभिलदेहिनामन्तरात्मभङ्ग ।
 विभनसार्थितो विश्वशुभये स्रग्भ उदयिवान्सात्वतां कुले ४॥

विरचितालयं वृष्णिधुर्य ते यग्यभूमिभुषां संस्तुतेर्त्तयात् ।
 करसरोरुहं कान्तकामदं शिरसि धेहि नः श्रीकरग्रहम् ॥५॥
 मन्मथनातिहन्वीर योषितां निमग्नमनमयैव संनमिमत ।
 मन्मथ सपे मन्मथिकरीः स्मनो जलरुहाननं आरु दर्शय ॥६॥
 प्रभुतदेहिनां पापकर्षणं तृणयराजुगं श्रीनिकेतनम् ।
 इक्षिद्विपितं ते पदाम्भुजं कृष्णं कुयेषु नः कृन्धि हृद्ययम् ॥७॥
 मधुरया गिरा वल्गुराकयया मुधमनोज्ञया पुष्करेक्षु ।
 विधिकरीरिमा वीर मुद्यतीरधरसीधुनाभ्याययस्व नः ॥८॥
 तव कथामृतं तप्तलवनं कविलिगीडितं कदम्बपापहम् ।
 श्रवणमंगलं श्रीमहाततं लुवि गृणन्ति ते भूरिदा जनाः ॥९॥
 प्रहसितं प्रिय प्रेमवीक्षणं विहरणं य ते ध्यानमंगलम् ।
 रहसि संविद्येया हृदिस्पृशः कुहक नो मनः क्षोभयन्ति हि ॥१०॥
 यलसि यद्भवत् आरयन्पशून्मलिनसुन्दरं नाथ ते पदम् ।
 शिलतृष्णांशुरैः सीदतीति नः कलिलतां मनः कान्त गच्छति ॥११॥
 दिनपरिक्षये नीलकुन्तलैर्वनरुहाननं णिभदावृतम् ।
 धनरत्नवलं दर्शयन्मुहुर्मनसि नः स्मरं वीरयच्छसि ॥१२॥
 प्रभुतकामदं पद्ममयित धरणिमण्डनं ध्येयमापहि ।
 यरणपङ्कजं श्रुतमं य ते रमण नःस्तनेष्वर्पयाधिरु ॥१३॥
 सुरतवर्धनं शोकनाशनं स्वरितवेणुना सुन्दरं युग्मितम् ।
 प्रतररागजिह्वारणं नृणां वितर वीर नस्तेधराभुतम् ॥१४॥
 अद्यति यद्भवत्पान्निह काननं त्रुटिर्युगायते त्वामभ्यस्यताम् ।

कुटिलकुन्तलं श्रीभुजं च ते ७२ उदीक्षतां पद्ममकुण्डशाम् ॥१५॥
 पतिसुतान् वयश्चातृभ्यान्धवानतिविलम्ब्य तेन्यभ्युतागताः ।
 गतिविहस्तवोद्गीतमोहिताः कितव्योषितः कस्त्यजेन्निशि ॥१६॥
 रहसि संविहं हृद्ययोदयं प्रहसिताननं प्रेमवीक्षणम् ।
 गृह्यन्तः श्रियो वीक्ष्य धाम ते मुहुरतिस्पृहं मुह्यते मनः ॥१७॥
 मञ्जनौकमां व्यक्तिरंगं ते वृजिनहन्त्यलं विश्वमंगलम् ।
 त्यज्यमानाश्च यन्स्त्वत्स्पृहात्मनां स्त्वज्जलहृदकम् यन्निष्कनम् ॥१८॥

यत्ते सुजलतयख्यम्भुरुदं स्तनेषु
 भीताः शनैः प्रिय दधीमहि कर्कशेषु ।
 तेनाटवीमटसि तद्वत् यते न किस्वित्
 कर्पादिलिङ्गमिति धीर्भवद् युषां नः ॥१९॥

इति श्रीगोपीगीतं संपूर्णम्.

अथ श्रीगोकुलेशाष्टकम्

नन्दगोपबृषपवंशलुषण्यं विद्वषण्यं लुभिलुतिभूरिभाग्य-
 भाजनं लयापहम् । धेनुधर्मरक्षणवावतीत्युपैष्यं वेगहं नील
 वारिवाहकान्तिगोकुलेशमाश्रये ॥ १ ॥ गोपभाक्षसुन्दरीगणुवृतं
 कलानिधिं रासमंडलीविहारकारिकामसुन्दरम् ॥ पद्मयेनिशंकरा-
 दिद्वेषवृद्धवदितं नीलवारिवाहकान्तिगे कुलेशमाश्रये ॥ २ ॥ गोप-
 राजस्तराशिभं हिरानुरिगण्यं गोपभाक्षयालिकाकलानुराग्य-

નમ્ ॥ સુંદરીમનોજલાવલાવનાંબુજનનં નીલવારિવાહકાંતિ-
 ગોકુલેશમાશ્રયે ॥ ૩ ॥ કંસકેશિકુંજરાજદુષ્ટદૈત્યદારણું ઇંદ્ર-
 સપ્તવૃષ્ટિવારિવારણોદ્ધૃતાચલમ્ ॥ કામધેનુકારિતાભિધાનગાન-
 શોભિતં નીલવારિવાહકાંતિગોકુલેશમાશ્રયે ॥ ૪ ॥ ગોપિકા-
 ગૃહાંતગુપ્તગવ્યચૌર્યચંચલં દુગ્ધભાંડલેદલીનલલિજતાસ્યપં-
 કજમ્ ॥ ધેનુધૂલિધૂસરાંગશોભિહારનૃપુરં નીલવારિવાહકાં-
 તિગોકુલેશમાશ્રયે ॥ ૫ ॥ વત્સધેનુગોપબાલભીષણાસ્યવન્હિપં-
 કેકિપિચ્છકલ્પિતાવતંસશોભિતાનનમ્ ॥ વેણુવાદ્યમત્તઘોષ-
 સુંદરીમનોહરં નીલવારિવાહકાંતિગોકુલેશમાશ્રયે ॥ ૬ ॥ ગર્વિ-
 તામરેંદ્રકલ્પકલ્પિતાન્નસોજનં શારદારવિદવૃંદશોભિહંસભ-
 સ્તુતમ્ ॥ દિવ્યગંધલુપ્ધલુંગપારિભતમાલનં નીલવારિવાહ
 કાંતિગોકુલેશમાશ્રયે ॥ ૭ ॥ વાસરાવસાનગોષ્ઠગામિગોગણાનુગં
 ધેનુદોહદેહુગેહમોહવિસ્મયક્રિયમ્ ॥ સ્ત્રીયગોકુલેશદાનદક્ષ-
 ભક્તારક્ષણં નીલવારિવાહકાંતિગોકુલેશમાશ્રયે ॥ ૮ ॥

ઇતિ શ્રીરઘુનાથકૃતં શ્રીગોકુલેશાષ્ટકં સંપૂર્ણમ્ ॥

રાસલીલામૃતશ્લોક.

બજત કુંજમે ખાંસરી ધ્રુવધૂ બધી પ્રેમ ગાંસરી ॥
 ઘર તળયો ગઇ કૃષ્ણ પાસરી શરદચંદ કીનો ઉભસરી ॥૧॥
 હરિ કિયો જળે મંદ હાસરી, નિરખિકે ભયો તાપ નાસરી ॥
 સુમન કુંજ રાજે વિકાસરી, બ્રમર પુંજ શુંજે સુવાસરી ॥૨॥

ગુન ભરી તિયા રૂપરાસરી, પુન પ્રબીન હેં પ્રેમરાસરી ॥
 અતનુ મોહ ભાવપ્રકાસરી, મિલ ગુપાલ કીને વિલાસરી ॥૩૥॥
 મદ ગુમાનહી જન તાસુરી, હૃદયમેં છિપે શ્રીનિવાસરી ॥
 વિરહ જાત બાઢયો હુતાસરી તરુલતાન પૂછે ઉદાસરી ॥૪૥॥
 સઘન કુંજ કીની તલાસરી, ગુન કથા રચી યાહિ આસરી ॥
 ભરત નેનં ઉંચે ઉસાસરી, કરી કૃપા મિલે પીતવાસરી ॥૫૥॥
 વદન કંજહે આરૂ હાંસરી, મદન માન જાતેં નિરાસરી ॥
 કરગહે જુરી આસ-પાસરી, ભરત અંક બાઢયો હુલાસરી ॥૬૥॥
 અધર પાન કીને હુ પ્યાસરી, મિટત નાહી જેસે ઉપાસરી ॥
 લિપટ શ્યામસં એસિ ભાસરી, ઘન સુદામિની બાદ્ર માસરી ॥૭૥॥
 કરત કૃષ્ણકે સંગ રાસરી, સરસ રાગ ગાવેં ખુલાસરી ॥
 સુર જી સસ નીકે નિકાસરી, મુરજ પીન બાજેં મીઠાસરી ॥૮૥॥
 બજત મંજુ મંજુર લાસરી, નચત મોર છાંટે અવાસરી ॥
 સુર બિમાન છાયે અકાસરી, પરત પુષ્પવૃષ્ટિ તહાં સુરી ॥૯૥॥
 કટ ગઈ તમે ગેહ ફાંસરી, હટ ગયો જી સંસારવાસરી ॥
 ચરનમાંજ દીજે નિવાસરી, સરન ગોકુલાધીશ દાસરી ॥૧૦૥॥

ઇતિ શ્રીમદ્ગોસ્વામિશ્રીગિરિધરજીસુતશ્રીગોકુલાધીશ-

વિરચિતા રાસલીલામૃતશૃંગારઃ સમાપ્તાઃ

કેમ વર્તવું?

ગામમાં શ્રીગોસ્વામી બાળકોના સેવ્ય સ્વરૂપનાં મંદિરોમાં દર્શન કરવા જવું, જોડા બહાર કાઢવા શ્રીઠાકૃરુ કે ગુરુદેવ પાસે છત્રી, લાઠડી કે હથેલીયાર રાખીને જવું નહિ. દર્શન કરવા માટે ધક્કામુક્કી ન કરવી, દર્શન માટે ચાલણા વગેરે મંદિરના કોઈપણ ભાગ ઉપર ચડવું નહિ. દર્શનની વાર હોય તો વ્યર્થ વાતોમાં કે નિંદામાં સમય ન ગુમાવતાં જી ખને તે સેવા કરવી, કે પ્રભુનું નામ લેવું, દર્શન કરીને પુઠ દધી બહાર નીકળવું નહિ, ગુરુનાં દર્શન પણ અવશ્ય કરવાં. શ્રીગુરુદેવ ઉપર લૌકિક ભાવે જોવું નહિ. ગુરુનાં ચરણસ્પર્શ કરવા. ગુરુ પાસે કે મંદિરમાં પગપર પગ ચઢાવી બેસવું નહિ મંદિરમાં ગુરુના ચરણસ્પર્શ કે ગુરુને ભેટ થાય નહિ, ઉપર બેઠકમાં થાય જેવી ભક્તિ દેવમાં હોય તેવીજ ગુરુમાં રાખવી એમ વેદ કહે છે.

પવિત્ર થઇને પ્રસાદ લેવો. પ્રભુને સમર્પ્યો વિનાની કોઈ પણ વસ્તુ લેવી નહિ. ગીતામાં પણ તેવીજ આજ્ઞા ભગવાને કરેલી છે. મંદિરમાંથી મહાપ્રસાદ પોતાને ત્યાં પધારે તો તેને ભગવત્સ્વરૂપ જાણીને સત્કારપૂર્વક પધરાવવો. દક્ષિણ દિશા ભણી મોઢું કરીને જમવું નહિ, ત્રાસે ત્રાસે પ્રભુનું નામ લેવું. અન્નની નિંદા ન કરવી. પોતે પાટલા ઉપર બેસીને પાતલ જમીન ઉપર રાખીને જમવું નહિ. લોઢાનાં કે તાંબાનાં વાસણમાં જમવું નહિ. સંધ્યા સમયે જમવું નહિ 'આહાર તેવો ઔડકાર' એ કહેવત પ્રમાણે ડુંગળી, લસણ વગેરે તામસ પદાર્થોથી દૂર રહેવું. તેમ અપવિત્ર માણસોના સ્પર્શથી દૂષિત થયેલું અન્ન કે જળ પણ લેવું નહિ. જલ ઉંચેથી લેવું. ચોવીસ એકાદશી અને રામનવમી, તૃસિંહ ચતુર્દશી, જન્માષ્ટમી, વામનદ્વાદશી એ ચાર જયંતીને દિવ

તા કરવું, વતને દિવસે ખાનસોપારી, તેલમાં ખનાવેલા પદાર્થો, મીઠું મરચું તેમજ ઠેકી પદાર્થ લેવા નહિ, ક્ષોર ન કરાવવું. આ સિવાય (૨૮ વ્રતો સિવાય) ખીજાં કોઈ વ્રતો કરવાં નહિ એક સર્વ જગતના નાથ શ્રીકૃષ્ણ વિના અન્યમાં અનન્ય પ્રેમલક્ષણા ભક્તિ ન કરવી. અતિથિનો સત્કાર કરવો, માતાપિતા તરફ પૂજ્યભાવ રાખવો એઓની આજ્ઞાનું ઉદ્ધવન કરવું નહિ. દરેક કાર્યો તેઓની આજ્ઞાથીજ કરવાં. તેઓની સામે કાંઈપણ કહેવું નહિ તેઓનું દિલ ન:ખાવવું નહિ માતાપિતાએ પણ પોતાના કુળની મર્યાદા જાળવી રાખવી. પોતાના પુત્રના પ્રેમને લીધે પુત્રની રીતભાત તરફ ઠેટલાંક માખાપો બેઠરકાર રહે છે, તેથી પુત્રો આજ્ઞાલાલના જમાનામાં સસ્તી થઈ પડેલી બધા કરનારી હોટલોમાં જઈને ધર્મ ગુમાવે, છે, તેથી પુત્રોપર અંકુસ રાખવું અને તેની હીલચાલપર સંપૂર્ણ ધ્યાન રાખવું.

સાંજના નાહીધોઈને ચરણામૃત લઈને, તિલક કરીને વાળુ કરવું પછી સત્સંગ કરવો, મહાનુભાવી ભગવદીયોની વાર્તાઓ અને ભગવાનના ગુણોનું ગાન કરીને ચરણામૃત લઈને પ્રભુસ્મરણ કરીને સુષ્પન્નવું.

ક્રોધ ક્રોધ, લોભ, મોહ, મદ અને મત્સર એ છ દુશ્મનો છે, તેથી સાવધ રહેવું. ક્રોધ થાય તો હાથ થગ ધોઈને ચરણામૃત લેવું. સર્વ પ્રાણીમાત્ર પર દયા રાખવી, વિશ્વાસલાત ન કરવો. ઇન્દ્રિયો ઉપર કાળુ રાખવો. સૂતકીનો સ્પર્શ ન કરવો. ઉમરા ઉપર બેસવું નહિ, હીવાને ડુંક ન મારવી, ભગવદ્ગુણો પુરસ્તી કે કોઈપર બેસીને જાવા નહિ, ગુરુની પાસે પણ તેવા ઉચ્ચ આસને બેસવું નહિ, નકામો કોઈ સાથે વાદવિવાદ ન કરવો, ખોટો ડોળ કરવો નહિ, નાસ્તિક વેદનિંદક, અંડાળ આદિનો પડછાયો પણ લેવો નહિ, દરેક સમયે સદાચારી અને પવિત્ર રહેવું. એ પ્રમાણે તર્કવાદી પોતાનો ઉદ્ધાર થાય છે.

ખ્યાલમાં છે કે ?

કેવલ વેપારધંધાની જ બજારમાં જ લેપેટાઈને ગુંથાઈ જ રિયાતભાષી કોઈ દિવસ પણ તમે બહાર નીકળશો ? જો મરણ થઈ જાય અને ૨૪ કલાકમાંથી એક યે કલાક આનંદમાં પંથની ઝાંખી કરવાની તલપ પ્રભુકૃપાથી થાય તે તમારો અનોખો નીચેના પ્રયોગથી પૂરાશે.

દશ આનામાં ચારસો પાનાં !

દશ આના જેટલી સાધારણ નોંધાવરમાં ચારસો ૫૬ છત્રમ આપદાયિક વાચન સંપ્રદાયના આખા ઇતિહાસમાં, આ પહેલું જ હશે એમ બધા કહે છે. દશ આનાની મીઠીદો મોઠલતાની માથે જ તમારા પર ટપાલમાં ૧ શ્રીરંગ મસ્તીન પાનાં ૨૪૮, ૨ શ્રીહરિરાયવચનામૃતમાળા (૧ ના ભાગ) પાનાં ૧૦૦, ૩ આત્મ તો કરજે જ પાના ૨૮, ૪ પ્રાગ મવાણ પાના ૩૮, આ ચાર પુસ્તકો મળી જશે. આ ૩૨૮ કાના ૮ સુદર ચિત્રો છે. ઘેંચી લઈ જશે તો આ આનામાં બધે પુસ્તકો મળશે.

પર્ણું નોંધાવર
જે રૂપીઆ.]

શુદ્ધિદિત.

[તપુંજ માત્ર]

શ્રીગોકુલનાથજી, શ્રીહરિરાયજી, આદિ મહાનુભાવીઓ વચનામૃતો તથા સંપ્રદાયના અનેક સિદ્ધાંતોનું સ્પષ્ટીકરણ કરતું માસિક જલદી સાહકો થાશે.

લેખક તથા પ્રકાશક—વડોદરાના હરિદુલ્લ આચાર્ય,

નં. ૨૦૫૧, રાજમહેલાની મોળ, અમદાવાદ.

મુદ્રક:—સોમનાથજી મંડળદાસ દામડ મુદ્રણ મિત્રોંગ પ્રેસ
પાંચકુવા અમદાવાદ

